

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til statsministeren og sundhedsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om målsætningen for udviklingen af det danske sundhedsvæsen, for så vidt angår tilførsel af yderligere økonomiske ressourcer, sikring af ventelisteafvikling, styrkelse af forebyggelsen både i primær- og sekundærsektoren og sikring af tilstrækkeligt uddannet personale?«

Af Bruno Jerup (EL) og Frank Aaen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 2/10 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/10 96).

Begrundelse

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten har stillet denne forespørgsel til sundhedsministeren og statsministeren, bl.a. fordi vi finder det rimeligt, at Folketinget er medbestemmende og medansvarlig for at fastlægge de overordnede målsætninger i forbindelse med udvikling af det danske sundhedsvæsen, og for at få klarhed over, om det er regeringens reelle målsætning, at sundhedsvæsenet skal udbygges, så det modsvarer befolkningens behov, og udvikles, så vi følger med den teknologiske udvikling og styrker forebyggelsen.

Regeringen har flere gange lovet, at ventelisterne skulle afskaffes eller i hvert fald nedbringes, så ventetiden kom ned på tre måneder. Virkeligheden har vist, at ventelisterne tværtimod er vokset; på en lang række områder er ventetiden faktisk vokset.

Samtidig er der skåret i bevillingerne til sundhedsvæsenet, således at både pleje, omsorg og genoptræning efter vores opfattelse er blevet forringet.

Vi mener, det er rimeligt, at Folketinget sætter sig nogle mål for sundhedsvæsenets udvikling, således at forebyggelsen styrkes, så der bliver garanti for behandling og for, at patienterne tages med på råd, og at samarbejdet mellem de offentlige myndigheder styrkes, så kassetænkning undgås.

Med det formål ser vi frem til ministrenes besvarelse.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til initiativtagerne for denne debat i dag. Jeg er så glad for at komme til at diskutere rigtig politik – politik, som handler om, hvad folk har brug for, politik, som handler om de reelle problemer i menneskers hverdag i Danmark.

Allerede i min åbningsredegørelse den 1. oktober i år havde jeg lejlighed til at understrege, hvor utrolig vigtigt temaet sundhedspolitik, forebyggelse og indsats mod sygdomme i Danmark er. Jeg sagde også på det tidspunkt, at vi skal værne om velfærdssamfundets grundlæggende kvaliteter, fællesskabets ansvar og ansvaret for hinanden, og jeg understregede, at fremtiden kræver mere samvirke, mere samhørighed og engagement og ikke mindre. Uden sammenligning i øvrigt er der måske også brug for hjertets dannelse i højere grad end det modsatte. Det behøver ikke nødvendigvis at have noget med sygdomspolitik at gøre, men kan meget vel have noget med politik at gøre.

Sammenhængskraften i vores samfund skyldes, at vi har en fælles interesse i samfundets kerneydelser. Og netop det med den fælles interesse i samfundets kerneydelser – sygehushvæsenet skal være velfungerende, ældreomsorgen skal være i orden, skoler, uddannelsessteder og børnepasning ligeså – netop denne fælles interesse gør selvfølgelig også, at vi har stærke muligheder for at gøre det bedre.

Inden vi så går ind i problemerne, synes jeg, det er rigtigt at sige også til initiativtagerne til forespørgselsdebatten i dag, at grundlæggende er vores sundhedsvæsen i Danmark godt. Vi har et meget dygtigt personale, som i deres daglige arbejde yder en stor indsats for at give syge mennesker i Danmark en god og omsorgsfuld behandling og pleje. En gang imellem kan man godt glemme den grundlæggende iagttagelse i overophedede politiske debatter. Det skal siges